

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně senátu Olgy Stránské a soudců Mgr. Jitky Zavřelové a Mgr. Jana Čížka ve věci

žalobce: **J. H.**
bytem X
zastoupený advokátem JUDr. Radkem Bechyně
se sídlem Legerova 148, 280 02 Kolín

proti
žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
se sídlem Zborovská 81/11, 150 21 Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 4. 2017, č. j. 111394/2015/KUSK-DOP/HRO,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného označeného v záhlaví, jímž žalovaný dle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění účinném do 30. 6. 2017, zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu B. ze dne 7. 7. 2015, č. j. MBE43814/2015/DOPR-

Seb, sp. zn. 14599/2014/DOPR, jímž byly zamítnuty námitky proti provedeným záznamům bodů v evidenční kartě řidiče.

2. Žalobce namítal, že se žalovaný v napadeném rozhodnutí nezabýval způsobilostí podkladů, na základě nichž byly zaznamenány body do evidenční karty řidiče.
3. Uvedl, že jednotlivé podklady nejsou způsobilé pro záznam bodů do evidenční karty řidiče. Konkrétně namítl, že v pokutovém bloku nepostačuje uvést údaje „*neužil BP*“, „*pásy*“ či „*nedal přednost*“, neboť z toho není zřejmé, zda došlo k porušení povinnosti za jízdy, řidičem či spolujezdcem, na místě veřejně přístupné nebo na soukromém pozemku. Doplnil, že z pokutového bloku musí být zřejmé místo a doba spáchání přestupku, přičemž tyto údaje by měly být uvedeny čitelně, srozumitelně a přehledně tak, aby rozhodnutí mohlo být přezkoumáno.
4. Žalobce taktéž namítl, že napadeným rozhodnutím došlo k porušení principů dobré správy, a to zejména tím, že žalovaný nepostupoval v souladu s lhůtami stanovenými správním řádem a vydal rozhodnutí až po uplynutí pěti let od dosažení 12 bodů.
5. Žalovaný ve vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Konkrétně uvedl, že správní orgán I. stupně zkoumá u podaných námitek pouze to, zda záznam bodů do registru řidičů byl proveden na základě pravomocného rozhodnutí o přestupku [viz usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu (dále též „NSS“) ze dne 12. 3. 2013, č. j. 1 As 21/2010 – 65]. Proto si Městský úřad B. (dále též „správní orgán I. stupně“) vyžádal jako podklad pro přezkoumání oprávněnosti tvrzení žalobce pravomocné podklady pro zápis bodů do registru řidičů (rozhodnutí o přestupku a pokutové bloky). Správní orgán přezkoumal podklady pro zápis bodů, s námitkami se řádně vypořádal, své závěry v rozhodnutí popsal a odůvodnil. V posuzované věci byly záznamy bodů provedeny v souladu s oznámením o uložení blokové pokuty podle zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (zákon o silničním provozu), ve znění účinném do 30. 6. 2017 (dále jen „zákon o silničním provozu“) se všemi zákonem předepsanými náležitostmi. Je nesporné, že podle § 123b odst. 2 zákona o silničním provozu je zákonným podkladem pro zápis bodů pouze a jedině oznámení o uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení. Dále uvedl, že nelze přísně posuzovat obsahovou stránku pokutového bloku (srov. rozsudek NSS ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012 – 20), a zároveň že není možné zpětně tvrdit vady správních rozhodnutí po uplynutí zákonné lhůty k podání opravného prostředku.
6. Žalovaný dále uvedl, že pokutový blok, jako doklad o projednání přestupku, slouží jako doklad o tom, že zákonné podmínky pro vydání rozhodnutí byly splněny. Zároveň je dokladem o tom, že přestupek byl s žalobcem nesporně ústně projednán, skutkový stav spolehlivě zjištěn, nestačí domluva a obviněný z přestupku je ochoten zaplatit pokutu. Žalobce byl policistou seznámen se zjištěným skutkovým stavem, se skutkovou podstatou, které jednání naplnilo, a se vším souhlasil, což výslovně potvrdil svým podpisem. Žalovaný zdůraznil, že se na žalobce přesouvá důkazní břemeno, pokud zpětně svým tvrzením zpochybní některý z důkazů (viz rozsudky NSS ze dne 22. 8. 2013, č. j. 1 As 45/2013 – 37 a ze dne 2. 5. 2013, č. j. 3 As 9/2013 – 35).
7. K námitkám nerespektování odvolacích důvodů a nezpůsobilosti podkladů pro záznam bodů žalovaný uvedl, že nebyly dostatečně konkrétně uplatněny ve správním řízení. Žalovaný se pokutovými bloky zabýval i přes obecné odvolací důvody. Uzavřel, že obsahovaly podpis žalobce, kterým s projednanými přestupky souhlasil.

8. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, po vyčerpání řádných opravných prostředků, osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Jde tedy o žalobu věcně projednatelnou. Soud při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který zde byl v době jeho vydání (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) přičemž ho přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Vady, k nimž by byl povinen přihlídnout z moci úřední, soud neshledal.
9. Soud ve věci rozhodl bez jednání, neboť žalovaný s takovým postupem souhlasil a žalobce se k výzvě soudu, zda s takovým postupem souhlasí, nevyjádřil. Soud tedy má za to, že i žalobce s rozhodnutím věci bez nařízení jednání souhlasil (§ 51 odst. 1 s. ř. s.).
10. Z obsahu správního spisu soud zjistil následující skutečnosti relevantní pro rozhodnutí ve věci:
Dne 4. 11. 2014 správní orgán doručil žalobci Oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče ke dni 29. 10. 2014 a vyzval jej k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění.
11. Dne 6. 11. 2014 podal žalobce námitky proti provedenému záznamu bodů, a to proti veškerým záznamům, především proti tomu, kterým dosáhl 12 bodů. Námitky odůvodnil tím, že ve věci dochází k přípravě podnětů k přezkumnému řízení pro nenaplnění požadavků pro rozhodnutí tohoto druhu. Uvedl, že podklady k podnětům dodá do 30 dnů správnímu orgánu I. stupně.
12. Součástí spisu je výpis z evidenční karty řidiče a jednotlivá oznámení Krajského ředitelství policie Středočeského kraje o uložení pokut: oznámení ze dne 21. 2. 2013 vč. kopie pokutového bloku, oznámení ze dne 30. 10. 2014 vč. kopie pokutového bloku, oznámení ze dne 11. 8. 2014 vč. kopie pokutového bloku. Součástí spisu je dále rozhodnutí Městského úřadu B. ze dne 10. 9. 2012, č. j. MBE/46034/2012/DOPR-SpS4731/2012/DOPR, kterým byl žalobce uznán vinným z přestupku proti bezpečnosti a plynulosti silničního provozu ve smyslu § 125c odst. 1 písm. b) v příčinné souvislosti s porušením § 5 odst. 2 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění účinném do 18. 1. 2013, kterého se žalobce dopustil tím, že řídil vozidlo pod vlivem alkoholu, když výsledky Widmarkovy zkoušky a plynové chromatografie vykazaly 0,84 promile alkoholu v krvi.
13. Podle pokutového bloku ze dne 20. 2. 2013 byla žalobci (identifikován jménem, příjmením, datem narození a bydlištěm, totožnost byla ověřena řidičským průkazem) uložena pokuta ve výši 100 Kč za přestupek dle „§ 125c/1k zák. č. 361/2000 Sb.“. V části bloku „*Přestupkové jednání - doba, místo a popis*“ je uvedeno: „20. 2. 2013 v 15:00 hod., Z., SDS X R. S., 6/1a 361/2000 – nebyl připoután“. Žalobce svým podpisem souhlasil s projednáním přestupku v blokovém řízení a potvrdil převzetí části A pokutového bloku.
14. Podle pokutového bloku ze dne 10. 8. 2014 byla žalobci (identifikován jménem, příjmením, rodným číslem a bydlištěm, totožnost byla ověřena řidičským průkazem) uložena pokuta ve výši 200 Kč za přestupek podle „§ 125c/1k zák. č. 361/2000 Sb.“. V části bloku „*Přestupkové jednání - doba, místo a popis*“ je uvedeno: „10. 8. 2014 v 14:00 hod., Z., B., § 6/1h z. č. 361/2000 Sb. – řidič čtyřkolky neměl přilbu, RZ X Y. g. X“. Žalobce svým podpisem souhlasil s projednáním přestupku v blokovém řízení a potvrdil převzetí části A pokutového bloku.

15. Podle pokutového bloku ze dne 29. 10. 2014 byla žalobci (identifikován jménem, příjmením, rodným číslem a bydlištěm, totožnost byla ověřena řidičským průkazem) uložena pokuta ve výši 500 Kč za přestupek podle „§ 125c/1f8 zák. č. 361/2000 Sb.“. V části bloku „*Přestupkové jednání - doba, místo a popis*“ je uvedeno: „29. 10. 2014, 14:20 hod., H., míst. komunikace u bývalého kravína, § 4a, 4b, 21/5 z. č. 361/2000 Sb., nedal přednost při odbočení vlevo, záznam o DN, RZ X“. Žalobce svým podpisem souhlasil s projednáním přestupku v blokovém řízení a potvrdil převzetí části A pokutového bloku.
16. Správní orgán I. stupně vydal dne 7. 7. 2015, pod č. j. 43814/2015/DOPR-SEB, rozhodnutí, kterým zamítl žalobcovy námitky proti záznamům v registru řidičů za spáchané přestupky ze dne 10. 9. 2012, 20. 2. 2013, 10. 8. 2014, 29. 10. 2014. Provedené záznamy o dosažení 12 bodů ke dni 29. 10. 2014 potvrdil. V odůvodnění se zabýval jednotlivými bloky a uzavřel, že důkazy, které shromáždil a uvedl v odůvodnění, odpovídají pravomocným rozhodnutím, která jsou pro něj závazná. Žalobce vždy na místě souhlasil s porušením povinností uložených zákonem o silničním provozu, což dokládá i způsob vyřízení. Po celkovém zhodnocení důkazů dospěl správní orgán I. stupně k závěru, že existující podklady jsou způsobilé k provedení záznamů, žalobce si byl svého jednání pokaždé vědom, což stvrdil svými podpisy na pokutových blocích. Uzavřel, že je nepochybné, že žalobce dosáhl ke dni 29. 10. 2014 dvanácti bodů.
17. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání. Dne 19. 4. 2017 vydal žalovaný napadené rozhodnutí.
18. Podle § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu, nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu.
19. Podle § 123f odst. 3 zákona o silničním provozu, shledá-li příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí.
20. Z konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu plyne, že v řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů správní orgán nepřezkoumává zákonnost a správnost jednotlivých rozhodnutí o přestupku, neboť ta jsou v době řízení o námitkách již pravomocná. V případě souhlasu obviněného z přestupku s jeho projednáním v blokovém řízení přebírá přestupce odpovědnost za skutečnost, že údaje uvedené na příslušných pokutových blocích souhlasí se zjištěným skutkovým stavem, že tento skutkový stav byl zjištěn úplně a zejména že zjištěnému skutkovému stavu odpovídá právní kvalifikace přestupkového jednání, za které byla přestupci udělena pokuta uvedená na pokutových blocích (viz rozsudek NSS ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 As 67/2013 – 16).
21. Žalobce tedy nemůže v řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů s úspěchem namítat například, že v řízení o přestupku nebyl dostatečně zjištěn skutkový stav. Předmětem řízení o námitkách je pouze otázka, zda byly řidiči body do evidence zapsány na základě způsobilých rozhodnutí a zda byl řidiči za každý ze spáchaných přestupků započten odpovídající počet bodů (srov. např. rozsudky NSS ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008 – 44, nebo ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 As 67/2013 – 16). Správní orgány tudíž nepochybily, pokud si v řízení o námitkách vyžádaly pokutové bloky vztahující se k záznamům, které žalobce zpochybnil (tato jejich povinnost ostatně vyplývá z rozsudku NSS ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010 – 76), a zaměřily se právě jen na přezkoumání

toho, zda mají předložené pokutové bloky všechny náležitosti a zda byl žalobci započten správný počet bodů.

22. Náležitosti pokutového bloku jsou stanoveny v § 85 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění účinném do 30. 5. 2017 (dále jen „zákon o přestupcích“). Podle odst. 4 citovaného ustanovení vyznačí pověřená osoba na pokutovém bloku komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta uložena. Podle odst. 3, nemůže-li pachatel zaplatit pokutu na místě, vydá se mu blok na pokutu na místě nezaplacenou s poučením o způsobu zaplacení pokuty, o lhůtě její splatnosti a o následcích nezaplacení pokuty; převzetí tohoto bloku pachatel přestupku potvrdí.
23. Na pokutový blok jakožto na rozhodnutí vydávané na místě v blokovém řízení nelze klást přehnané požadavky ve smyslu formálních náležitostí. V blokovém řízení se o sankci rozhoduje bezprostředně poté, kdy je přestupek spolehlivě zjištěn. Ve věci neprobíhá standardní správní řízení ani dokazování. To je nahrazeno souhlasem pachatele se spácháním přestupku a s jeho ochotou na místě (příp. později) zaplatit vyměřenou pokutu. Rozhodnutí je v blokovém řízení nahrazeno pokutovým blokem. Konkrétní údaje o přestupci a přestupkovém jednání jsou přímo na místě vepsány do pokutového bloku vydaného Ministerstvem financí (§ 85 odst. 1 zákona o přestupcích). Podle rozsudku NSS ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014 – 39, je v blokovém řízení přípustné užití strohých a zkratkovitých formulací, přitom však z pokutového bloku, má-li být způsobitelným podkladem pro záznam bodů v evidenční kartě řidiče, musí být patrné, komu, kdy, kde a za jaký přestupek byla pokuta uložena. Nedostatky pokutového bloku nemusí vždy zakládat nezpůsobilost pokutového bloku být podkladem pro záznam bodů v evidenční kartě řidiče (rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 28. 2. 2017, č. j. 9 A 8/2013 – 58).
24. Klíčovou součástí pokutového bloku (resp. bloku na pokutu na místě nezaplacenou) je podle rozsudku NSS ze dne 29. 12. 2010, č. j. 8 As 68/2010 – 81, podpis přestupce. Bez této náležitosti nelze pokutový blok pokládat za způsobitelný k záznamu bodů, neboť až okamžik, kdy přestupce blok podepíše, je okamžikem vydání rozhodnutí v blokovém řízení. Konkrétně v této souvislosti Nejvyšší správní soud uvedl, že *„teprve tímto podpisem stvrzuje obviněný svůj souhlas se spolehlivým zjištěním přestupku a s jeho projednáním v blokovém řízení, tedy jednoznačně potvrzuje naplnění podmínek blokového řízení stanovených v § 84 zákona o přestupcích. Nabytí právní moci rozhodnutí o uložení blokové pokuty nelze činit závislým na časově tak obtížně uchopitelném a nejistém okamžiku, jako je ústní souhlas obviněného z přestupku, obzvláště za situace, kdy jde ve většině případů de facto o pouhé vyjádření souhlasu s navrhovanou vyšší blokové pokuty. Opačný závěr, zvolený krajským soudem, by umožňoval, aby obviněný případným odvoláním (ústního) souhlasu, jež by se projevilo v odmítnutí podpisu bloku, jednak s obdobnou argumentací jako v této věci zabránil dalšímu správnímu řízení pro namítaný zákaz dvojího postihu, a současně zajistil absenci exekučního titulu, kterým je dle ustálené rozhodovací praxe Nejvyššího soudu právě pokutový blok podepsaný obviněným.“*
25. Žalobce nejprve namítl, že žalovaný nevypořádal jeho odvolací námitky tím, že se odmítl zabývat způsobitelností jednotlivých pokutových bloků, na základě nichž byly zaznamenávány body do evidenční karty řidiče. Zároveň žalovaný tvrdil, že oznámení od policie o spáchání přestupku je dostatečným dokladem. Žalobce konstatoval, že již v odvolání uvedl, že z rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, na které odkázal, je zřejmé, že posuzování způsobitelnosti jednotlivých rozhodnutí v blokovém řízení při rozhodování o námitkách proti jejich záznamu je běžnou praxí správních orgánů.

Žalobce poukázal na zásadu legitimního očekávání, podle níž by měla u krajských úřadů v České republice existovat srovnatelná rozhodovací praxe, aby nedocházelo k situacím, kdy jiný místně příslušný správní orgán vydá odlišné rozhodnutí, neboť by tím mohla být narušena zásada rovnosti před zákonem.

26. Z napadeného rozhodnutí je zřejmé, že již správní orgán I. stupně si od policie vyžádal pokutové bloky vztahující se k záznamům, které žalobce zpochybnil, přičemž jejich náležitostmi se žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí zabýval na stranách 4 a 5. Uvedl, že vyžádané pokutové bloky obsahují všechny zákonné náležitosti a vymezují, komu, kdy a za jaký přestupek byly pokuty uloženy. Žalovaný tedy způsobilost pokutových bloků posoudil a dospěl k závěru, že jsou způsobilým podkladem pro zápis bodů do evidenční karty řidiče. Rozhodnutí žalovaného tudíž nelze považovat za nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů (nevypořádání odvolací námitky). Postup žalovaného, pokud jde o rozsah otázek, kterým ve správním řízení věnoval pozornost, byl souladný se závěry shora uvedené judikatury Nejvyššího správního soudu (rozsudky uvedené v bodě 21). Co do rozsahu přezkumu nespátřuje soud žádný rozdíl v postupu žalovaného a v postupu Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, který žalobce ilustroval přiložením několika rozhodnutí v obdobných věcech. Námitka není důvodná.
27. Žalobce taktéž namítl, že jednotlivé pokutové bloky nebyly způsobilé pro záznam bodů do evidenční karty řidiče, neboť z nich není seznatelné, kdo je přestupcem, o jaký přestupek se jedná (jaká je jeho přesná právní kvalifikace), jakou povinnost žalobce porušil, zda byly naplněny všechny znaky skutkové podstaty, kdy a kde konkrétně k přestupku došlo, a zda má být přestupek řešen podle zákona o silničním provozu, nebo podle zákona o přestupcích. Doplnil, že údaje v rozhodnutí by měly být uvedeny čitelně, srozumitelně a přehledně tak, aby rozhodnutí mohlo být přezkoumáno (konkrétně žalobce vytýká nesprávnou právní kvalifikaci přestupků např. ve formátu „125c/1k“, „125c/1f8“). Tyto vady žalobce vytýká pokutovým blokům ze dnů 20. 2. 2013, 10. 8. 2014, 29. 10. 2014. V této souvislosti žalobce odkázal na rozsudek NSS ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014 – 39 a odmítl názor žalovaného, že není na místě je přezkoumávat. Rovněž odmítl, že jedinými relevantními důkazy jsou oznámení, že žalobce spáchal přestupek, který s ním byl projednán, a bylo vydáno rozhodnutí v blokovém, resp. příkazním řízení. Takové oznámení nepovažuje za dostatečný důkaz, neboť je ho třeba vždy podložit i příslušným rozhodnutím.
28. Soud přezkoumal pokutové bloky, přičemž neshledal důvod odchýlit se od právního názoru Nejvyššího správního soudu vysloveného v rozsudku ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014 – 39, ve kterém uvedl: *„Dovozuje-li stěžovatel, že z hlediska formálních náležitostí se v případě pokutového bloku uplatní stupeň přísnosti v tom směru, že chybí-li některá z nich, nenastávají jeho účinky, a proto ani nemůže být podkladem pro zápis bodů, Nejvyšší správní soud se s tímto názorem neztotožňuje. Ne vždy je totiž následkem formálních či obsahových nedostatků pokutového bloku jeho nezpůsobilost být podkladem pro zápis bodů do registru. V každém konkrétním případě je třeba posuzovat, zda takové pochybení může mít dopad na způsobilost pokutového bloku být podkladem pro zápis bodů. [...] S rigidní přísností nelze posuzovat pokutový blok ani po obsahové stránce. Při zohlednění specifik blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje § 84 a násl. zákona o přestupcích. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určité, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí*

zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění. Nelze tedy dospět k jinému závěru, než že ke zpochybnění způsobilosti pokutového bloku jako podkladu pro záznam bodů do registru dojde jediné tehdy, nebude-li na pokutovém bloku přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen. V určitých případech se proto lze spokojit i s pouhým uvedením odkazu na ustanovení zákona o silničním provozu a zákona o přestupcích, který stanoví porušenou povinnost.“ Srov. též rozsudek NSS ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012 – 20.

29. Z pokutového bloku ze dne 20. 2. 2013 plyne, že žalobce řídil téhož dne v 15:30 hod. automobil R. S. s registrační značkou X v obci Z. u areálu společnosti S., přičemž nebyl připoután. Žalobce namítl, že v kolonce „uložena za přestupek podle §“ je uvedeno „§ 125c/1k“. Soud považuje tento údaj za dostatečně konkrétní a srozumitelný, jelikož z něj plyne, že pokuta je ukládána za přestupek dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb. Toto ustanovení obsahuje skutkovou podstatu přestupku spočívajícího v jiném jednání, než které je uvedeno pod písmeny a) až j), případně v jednání, kterým se nesplní nebo poruší povinnost stanovená v hlavě II zákona o přestupcích. Právní kvalifikace přestupkového jednání je v souladu s dalšími údaji uvedenými v pokutovém bloku, konkrétně s popisem jednání jako „nebyl připoután“ a vymezením porušené povinnosti „§ 6/1a, 361/2000 Sb.“. Nevystávají jakékoli pochybnosti o tom, že žalobce nebyl za jízdy připoután, čímž porušil povinnost stanovenou § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu a dopustil se přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona. Tyto skutečnosti žalobce potvrdil svým podpisem. Užití obdobných zkratků právních předpisů je judikaturou běžně akceptováno (viz např. rozsudek NSS ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012 – 20). Žalobce namítl, že z pokutového bloku nelze určit, zda byl přestupek spáchán na místě veřejně přístupném nebo na soukromém pozemku. Soud uvádí, že místo spáchání přestupku je na bloku popsáno pomocí názvu obce s bližším určením místa v obci („S.“), u něhož bylo přestupkové jednání zjištěno. Ve spojení s přesným časovým údajem spáchání přestupku nemohou vzniknout pochybnosti o určitosti vymezení protiprávního jednání sankcionovaného pokutou. Záměna skutků je vyloučena.
30. Z pokutového bloku ze dne 10. 8. 2014 vyplývá, že žalobce řídil téhož dne v 14:00 hod. čtyřkolku Y. G. X s registrační značkou X v obci Z. u benzinové čerpací stanice E., přičemž neměl na hlavě přilbu. K námitce chybné právní kvalifikace soud odkazuje na argumentaci obsaženou v bodech 28–29. Soud si je vědom, že právní kvalifikace „§ 125c/1k“ není zcela precizní, nicméně v souladu s dalšími údaji uvedenými v pokutovém bloku, konkrétně s popisem jednání jako „neměl přilbu“ a vymezením porušené povinnosti „§ 6/1h, z. č. 361/2000 Sb.“, je dostatečným způsobem srozumitelná. Soud konstatuje, že nejsou pochybnosti o tom, že žalobce neměl během jízdy na hlavě přilbu, čímž porušil povinnost stanovenou § 6 odst. 1 písm. h) zákona o silničním provozu a dopustil se přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona. Tyto skutečnosti žalobce potvrdil svým podpisem. K námitce specifikace místa spáchání přestupku soud konstatuje, že je popsáno pomocí názvu obce s bližším určením místa v obci („B.“), u něhož bylo přestupkové jednání zjištěno. Soud takto označené místo považuje za dostačující. Ve spojení s přesným časovým údajem spáchání přestupku nelze pochybovat o určitosti vymezení protiprávního jednání sankcionovaného pokutou, přičemž záměna skutků je vyloučena.

31. Z pokutového bloku ze dne 29. 10. 2014 vyplývá, že žalobce téhož dne v 14:20 hod. řídil automobil s registrační značkou X v obci H. na místní komunikaci u bývalého kravína a nedal přednost v jízdě při odbočení vlevo. K námitce chybné právní kvalifikace soud odkazuje na argumentaci obsaženou v bodech 28–29. Soud si je vědom, že právní kvalifikace „§ 125c/1f8“ není zcela precizní, nicméně v souladu s dalšími údaji uvedenými v pokutovém bloku, konkrétně s popisem jednání jako „nedal přednost při odbočení vlevo“ a vymezením porušené povinnosti „§ 4a, 4b, 21/5 z. č. 361/2000 Sb.“, je dostatečným způsobem srozumitelná. Není tak pochyb, že žalobce nedal přednost v jízdě, čímž porušil povinnost stanovenou § 4a, § 4b a § 21 odst. 5 zákona o silničním provozu a dopustil se přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 8 téhož zákona. Uvedené žalobce potvrdil svým podpisem. K námitce, že nelze jednoznačně určit místo spáchání přestupku, soud uvádí, že místo spáchání přestupku je popsáno dostatečným způsobem, a to pomocí názvu obce s bližším určením místa v obci („míst. komunikace u bývalého kravína“), u něhož bylo přestupkové jednání zjištěno. Ve spojení s přesným časovým údajem spáchání přestupku není pochybností o určitosti vymezení protiprávního jednání sankcionovaného pokutou. Záměna skutků je taktéž vyloučena.
32. Požadavek žalobce, aby pokutové bloky obsahovaly také údaj o tom, zda k přestupku došlo na pozemní komunikaci, aby byla prokázána věcná příslušnost rozhodujícího orgánu, pokládá soud za nadbytečný, neboť tyto skutečnosti implicitně vyplývají z pokutových bloků. Celkově jsou pokutové bloky způsobilými podklady pro záznam bodů do evidenční karty řidiče.
33. Soud shrnuje, že žalobní námitky vztahující se k formálním a obsahovým náležitostem napadených pokutových bloků nejsou důvodné. Co se týká žalobcem předložených rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje z roku 2014, konstatuje soud, že hodnocení pokutových bloků po obsahové a formální stránce bylo silně formalistické. Soud je přesvědčen, že takový přístup je v rozporu s judikaturou Nejvyššího správního soudu, která zapovídá pokutové bloky posuzovat rigidně, a naopak zavazuje správní orgány, je-li v celkovém kontextu povaha přestupku srozumitelná, akceptovat v pokutových blocích i stručné a zkratkovité formulace. Tento názor přitom Nejvyšší správní soud vyslovil již v rozsudcích ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012 – 20, ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014 – 39, a ze dne 26. 5. 2016, č. j. 7 As 63/2016 – 47. S žalobcem lze souhlasit potud, že správní orgány napříč Českou republikou by měly rozhodovat v obdobných případech obdobně, aby byla zaručena rovnost všech před zákonem. Ke sjednocování správní praxe však slouží právě judikatura správních soudů, k níž by měly správní orgány přihlížet, a respektovat závěry v ní vyslovené i v případě, kdy nejsou ze zákona vázány názorem uvedeným ve zrušujícím rozsudku ve smyslu § 78 odst. 5 s. ř. s. Chybný postup jiného správního orgánu nemůže vyústit v požadavek žalobce, aby i žalovaný, který postupoval v souladu se zákonem a judikatorní praxí, postupoval rovněž chybně. Takový postup by byl zcela kontraproduktivní.
34. Dále žalobce nesouhlasil se závěrem žalovaného, že podpisem pokutových bloků schválil jejich správnost a dal souhlas s projednáním v blokovém řízení. Argumentoval snahou přenést odpovědnost za zákonnost a správnost pokutového bloku na něj, když na rozdíl od správního orgánu po něm není možné požadovat či očekávat znalost práva, aby mohl rozeznat případné nesprávnosti v pokutových blocích. S tímto názorem se soud neztotožňuje, neboť vydání rozhodnutí v blokovém řízení je podmíněno právě souhlasem žalobce s právní kvalifikací přestupku a jeho ochotou zaplatit pokutu. Podpisem

pokutového bloku tak vlastně žalobce správnost pokutového bloku schvaluje (viz rozsudek NSS ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 As 67/2013 – 16). Vzhledem k tomu, že teprve okamžikem souhlasu žalobce vyjádřeným podpisem pokutového bloku je rozhodnutí vydáno (srov. rozsudek NSS ze dne 29. 12. 2010, č. j. 8 As 68/2010 – 81), nelze tvrdit, že by podpis účastníka měl být jen bezvýznamnou formalitou. Po vyjádření souhlasu s uložením pokuty v blokovém řízení se na toto rozhodnutí nahlíží jako na pravomocné, přičemž právní moc rozhodnutí znamená jeho nezměnitelnost, resp. nemožnost zasahovat do jeho obsahu na základě opravného prostředku. Udělením souhlasu s projednáním skutků v blokovém řízení, v souladu se zásadou *vigilantibus iura scripta sunt*, tedy že práva svědčí bdělým, žalobce převzal odpovědnost za skutečnost, že údaje uvedené na příslušných pokutových blocích souhlasí se zjištěným skutkovým stavem, že tento skutkový stav byl zjištěn úplně a zejména, že zjištěnému skutkovému stavu odpovídá právní kvalifikace přestupkového jednání, za které byla žalobci udělena pokuta v blokovém řízení a byla uvedena na pokutových blocích (srov. např. rozsudek NSS ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 As 67/2013 – 16). Pokud měl žalobce jakékoli pochybnosti během projednání přestupku na místě, neměl projevit souhlas s blokovým řízením a údaji zaznamenanými v pokutovém bloku, a měl využít svého práva na zahájení běžného řízení o přestupcích. Pokud má účastník řízení být i jen pochybnosti, zda jsou údaje uvedené v pokutovém bloku správné (např. přestupek se vůbec nestal nebo se odehrál jinak, je nesprávně právně kvalifikován atd.), není jeho povinností pokutový blok podepsat. Podepíše-li, nemůže jeho později tvrzená výhrada zapříčinit nezpůsobilost bloku pro zápis bodů do evidenční karty řidiče (viz rozsudek NSS ze dne 13. 2. 2018, č. j. 3 As 82/2017 – 24).

35. Žalobce dále namítal, že žalovaný postupoval v rozporu se zásadami dobré správy, neboť nedodržel lhůty pro vydání rozhodnutí, přičemž poukázal na skutečnost, že mezi dosažením 12 bodů a vydáním napadeného rozhodnutí uplynulo pět let. Ze správního spisu soud zjistil, že řízení probíhalo od 4. 11. 2014 (doručení oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení žalobci) do 2. 5. 2017 (právní moc napadeného rozhodnutí), tedy necelé 3 roky. Žalobci lze dát za pravdu potud, že lhůty pro vydání rozhodnutí ve smyslu § 71 odst. 3 správního řádu byly podstatně překročeny, tedy rozhodnutí správního orgánu I. stupně ani rozhodnutí o odvolání nebyla vydána ve lhůtě 30 dnů, resp. ve složitějších věcech 60 dnů od zahájení řízení. Ze správního spisu ovšem také vyplynulo, že k prodloužení řízení před správním orgánem I. stupně přispěl i sám žalobce svou procesní strategií. Žalobce totiž ve věci uvedených přestupků zamýšlel iniciovat přezkumná řízení a za tím účelem navrhl přerušování řízení o námitkách. Správní orgán I. stupně jeho jedné žádosti vyhověl a řízení přerušil na dobu 3 měsíců (po tuto dobu lhůta pro vydání rozhodnutí neběží).
36. Překročení lhůt pro vydání správního rozhodnutí je jistě vadou řízení, nikoli však takovou, která by měla vliv na zákonnost rozhodnutí a v důsledku které by bylo třeba žalobou napadené rozhodnutí zrušit, neboť nedodržení lhůty stanovené správním řádem pro vydání rozhodnutí nemůže samo o sobě nikterak ovlivnit zákonnost rozhodnutí ve věci samé, tj. zákonnost závěrů, k nimž správní orgán dospěl při posouzení skutkových zjištění po právní stránce (viz rozsudek NSS ze dne 3. 4. 2014, č. j. 9 As 138/2013 – 84). Soud podotýká, že nebyl-li žalobce v průběhu řízení spokojen s jeho délkou, mohl požádat nadřízený správní orgán, aby učinil opatření na ochranu proti nečinnosti ve smyslu § 80 správního řádu, a v případě, že by i nadřízený správní orgán byl pasivní, mohl žalobce podat žalobu na ochranu proti nečinnosti.

37. Vzhledem k tomu, že žalobní body jsou nedůvodné a soud nezjistil žádnou vadu, k níž by byl povinen přihlédnout i bez námítky, byla žaloba zamítnuta (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
38. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch. Žalovaný, který byl naopak plně úspěšný, požadoval přiznat náhradu hotových výdajů v paušální výši za písemné úkony ve věci. Podle ustálené judikatury správních soudů však lze procesně úspěšnému správnímu orgánu přiznat náhradu pouze takových nákladů řízení, které přesahují rámec jeho běžné úřední činnosti. V daném případě však žalovaný netvrdil, že mu vznikly náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti, a ani z obsahu soudního spisu takové náklady nevyplývají. Soud proto žalovanému náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 23. září 2019

Olga Stránská, v. r.
předsedkyně senátu